

Arrest

nr. 233 690 van 9 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESPERS
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 16 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 8 oktober 2019 met referentenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat R. JESPERS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen heb je de Macedonische nationaliteit en ben je etnisch Rom. Je bent geboren op (...) en bent dus actueel minderjarig. Je werd geboren in Skopje en woonde in Shutka, tot je in 2012 naar België kwam. Je verblijft in België met je moeder I.O. (...) (o.v. X), je zus G.H. (...) (o.v. X) en je broer B.H. (...) (o.v. X). Behalve een verblijf van negen maanden in 2017 in Duitsland, waar je

moeder een verzoek om internationale bescherming indiende, verbleef je sinds 2012 steeds in België. Je moeder verzocht op 17 april 2012 een eerste maal om internationale bescherming in België, in het gezelschap van jou en je broer, omwille van problemen naar aanleiding van je stiefvader A.H. (...). Het Commissariaat-generaal nam in het kader van haar eerste verzoek op 29 mei 2012 een weigeringsbeslissing omdat de door haar aangehaalde problemen van loutere gemeenrechtelijke en interpersoonlijke aard waren en geen verband hielden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Ook had zij niet aannemelijk gemaakt dat ze omwille van bovengenoemde problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen in geval van een terugkeer naar Noord-Macedonië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonië aanwezige nationale autoriteiten. Evenmin had ze aannemelijk gemaakt dat jullie zich niet elders in Noord-Macedonië konden vestigen om problemen met de familie en de entourage van jouw stiefvader A.H. (...) te ontlopen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde op 11 september 2012 de afstand van het geding vast aangezien geen van de partijen vroeg om gehoord te worden waardoor geacht werd dat de partijen instemden met de beschikking waarin de vaststellingen van het CGVS bevestigd werden. Na jullie terugkeer uit Duitsland diende je moeder op 18 december 2017 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Je broer was inmiddels meerderjarig geworden en diende een eerste verzoek in eigen naam in. Zowel jouw moeder als jouw broer verklaarden geregeld door A.H. (...) bedreigd te worden. Jouw moeder vreesde dat A.H. (...) haar of haar kinderen iets zou aandoen. Verder verwees jouw moeder naar haar motieven uiteengezet in het kader van haar eerste verzoek en vreesde ze ten gevolge van haar veroordeling in de gevangenis te belanden. Het tweede verzoek van je moeder werd op 26 maart 2018 geweigerd omdat zij voor wat betreft de motieven die reeds waren ingeroepen bij haar eerste verzoek geen nieuwe elementen naar voren bracht, omdat ze niet aannemelijk had gemaakt niet te kunnen rekenen op de hulp van en bescherming door de in Macedonië aanwezige autoriteiten voor de problemen met A.H. (...) en omdat het loutere feit een gevangenisstraf te moeten uitzitten niet gelijkgesteld kan worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Jullie verbleven verder in België en op 24 juni 2019 diende jij een eerste verzoek om internationale bescherming in op eigen naam. Je verklaarde hierbij dat je vreesde dat als jij en je familie naar Macedonië terugkeren, A.H. (...) jou en je broer zal dwingen om drugs te nemen en verkopen, en je moeder en zus in de prostitutie zal dwingen. Je moeder kwam eerder al in de problemen met drugs door zijn toedoen. Je hoorde over deze problemen van je moeder. A.H. (...) zat in het verleden in de gevangenis in Macedonië, Italië en Servië en staat in jullie wijk Shutka gekend als een slecht persoon. Hij stuurde je moeder in het verleden sms'en waarin hij ermee dreigde je nonkels en grootmoeder te vermoorden als ze naar Shutka zouden terugkeren. Je vertelde voorts dat je in België graag woont en hier naar school gaat. Je hebt niet leren lezen en schrijven in het Macedonisch. Ter staving van je verzoek legde je je geboorteakte neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die je moeder reeds aanhaalde in het kader van haar twee verzoeken d.d. 17 april

2012 en 18 december 2017, waarvoor de beslissingen definitief zijn. Je moeder verklaarde problemen te hebben gekend met haar voormalige partner A.H. (...), jij verklaarde dat je vreesde dat, als jij en je familie naar Macedonië terugkeren, A.H. (...) jou en je broer zal dwingen om drugs te nemen en verkopen, en je moeder en zus in de prostitutie zal dwingen (CGVS, p. 4-5).

Wat betreft je verklaringen dat je je goed voelt in België, dat je hier naar school gaat en dat je geen Macedonisch leest of schrijft (CGVS, p. 4, 7), wordt vastgesteld dat dit motieven betreffen van louter persoonlijke aard, die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Jouw geboorteakte staat louter je identiteit en kan deze beoordeling niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister belast met Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de:

"- Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van artikel 57/1, §1, §4 en §5, artikel 57/6 § 3, 6° en artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Schending van het materiële motiveringsbeginsel. Schending van de zorgvuldigheidsplicht. Schending van het redelijkheidsbeginsel.

- Schending van artikel 3 EVRM.

- Schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet.

- Schending van artikel 1.A.2. van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951.

- Schending van de richtlijnen van de UNHCR, *Note on Burden and Standard of Proof*".

Verzoeker stelt dat er voor hem nooit een verzoek om internationale bescherming werd ingediend door zijn moeder. Het vermoeden in artikel 57/1, § 1, eerste lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) is volgens hem een weerlegbaar vermoeden. Uit niets blijkt dat zijn moeder namens hem eerder een verzoek indiende.

Volgens verzoeker moet ook worden nagegaan, in het geval waarin zijn moeder een verzoek heeft ingediend, *quod non*, of in de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging is geweest. In de beslissing over zijn moeder is dit alleszins niet het geval. Het belang van het kind werd niet overwogen.

Verder dient er door het CGVS één beslissing te worden genomen die geldt voor alle personen. Dit impliceert dat in de beslissing van verzoekers moeder expliciet moet gesteld worden dat deze geldt voor het minderjarig kind. Dit is niet het geval. Verzoeker voegt de wettelijke informatie uit het rijksregister bij het verzoekschrift en stelt dat hieruit blijkt dat hierin geen asielaanvraag of -beslissing werd opgenomen. Daarom vertrekt de bestreden beslissing volgens verzoeker vanuit een verkeerde wettelijke basis en acht hij de voormelde wetsbepalingen geschonden.

Verzoeker stelt verder dat hij slechts kennis kreeg van de notities van het persoonlijk onderhoud op datum van de bestreden beslissing. Dit is conform artikel 57/5*quater*, § 4 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel is evenwel geen verplichting. Dit houdt ook in dat de mogelijkheden van verzoeker om te reageren beperkt worden tot de onderhavige beroepsperiode, en tot een (beroeps)termijn van 10 dagen. Verzoeker vraagt in deze zin een ernstige heroverweging van de door hem aangebrachte elementen. Hij wijst op artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet en de richtlijnen van UNHCR. Hij verwijst tevens naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 en stelt dat verweerder in de bestreden beslissing steeds de meest nadelige interpretatie hanteert en daardoor appreciatiefouten heeft begaan.

Verzoeker stelt dat hij bij zijn gehoor weldegelijk andere feiten en gronden heeft aangehaald dan deze die door zijn moeder werden ingeroepen. Verzoekers moeder had het nooit over het feit dat verzoeker door A.H. zou worden gedwongen om drugs te nemen en te verkopen. Dit is een nieuw gegeven dat zich enkel in hoofde van verzoeker situeert.

Verzoeker wijst op zijn afgelegde verklaringen en stelt dat hieruit blijkt dat hij diverse elementen en gronden heeft aangehaald die niet kunnen worden herleid tot de door zijn moeder aangehaalde elementen en gronden. Verzoeker voert aan dat het inderdaad gaat om dezelfde problemen met de stiefvader, doch dat hij diverse details en gegevens heeft aangebracht die een ander licht werpen op de problematiek. Zo wijst hij erop dat uit zijn verklaringen blijkt dat er geen beroep voor bescherming kon worden gedaan op de politie. Tevens is er de situering van de feiten in Shutka en de uitleg waarom verzoeker niet in Shutka kan gaan wonen. Eveneens is er het onderbelichte element dat verzoeker niet de echte zoon is van A.H., wat de verhouding met deze persoon nog problematischer maakt. Als onechtelijk kind zal verzoeker nog harder worden aangepakt dan de natuurlijke zoon van A.H. Verzoeker wees erop dat de toestand met zijn stiefvader problematisch bleef. Ook dit werd niet in aanmerking genomen. De bestreden beslissing had hierover standpunt moeten innemen.

Verzoeker wijst er nog op dat hij omdat hij behoort tot een sociale groep aanspraak kan maken op internationale bescherming. Hij behoort tot een familie waarvan de stiefvader betrokken is in drugs en prostitutie.

Verder heeft verzoeker herhaaldelijk verklaard dat hij 'bang' is om naar Macedonië terug te keren. In essentie dient deze angst mee in het oordeel te worden betrokken. Hiermee dient rekening te worden gehouden met verzoekers minderjarigheid. Verzoeker maakt deze angst reëel en aannemelijk.

2.2. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande om hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog wettelijke informatie uit het rijksregister bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Betreffende het verwijt aan het CGVS dat geen rekening werd gehouden met een aantal van de procedurerichtlijnen van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat. Derhalve kan verzoeker zich niet dienstig op de schending van deze richtlijnen beroepen.

3.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen verder geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. De Raad gaat te dezen enkel na of verzoeker al dan niet eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat aan de in zijner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, wordt vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”

Verzoeker laat in het voorliggende verzoekschrift uitschijnen dat het tweede verzoek om internationale bescherming dat zijn moeder eerder indiende niet in zijn naam zou zijn ingediend. Hij toont echter op generlei wijze aan dat of waarom het vermoeden vervat in artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming dat zijn moeder indiende voor hem niet gold. Verzoeker toont namelijk niet aan dat er indertijd, met toepassing van artikel 57/1, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in afwijking van de eerste paragraaf van dit artikel, uitdrukkelijk zou zijn aangegeven dat verzoeker in eigen naam een verzoek om internationale bescherming indiende. Uit de door verzoeker neergelegde wettelijke informatie kan, te meer nu hierin duidelijk wordt aangegeven dat verzoeker het kind is van een asielzoeker, verder geheel niet worden afgeleid dat of waarom het vermoeden vermeld in artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet niet gold. Evenmin blijkt dit, in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, uit de beslissing die het CGVS nam in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming. In deze beslissing, opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier, wordt verzoeker namelijk meermaals vermeld, wordt rekening gehouden met en een beoordeling gemaakt van de vrees in hoofde van verzoeker ten aanzien van verzoekers stiefvader en worden ook verzoekers documenten vermeld en besproken. De voormelde beslissing gold overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/1, § 5 van de Vreemdelingenwet daarenboven weldegelijk voor verzoeker.

Verzoeker betoogt verder dat in de beslissing die werd genomen in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn moeder geen rekening zou zijn gehouden met het hoger belang van het kind. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet vormt het hoger belang van het kind echter een doorslaggevende overweging die de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg kan worden aangenomen dat deze bepaling door het CGVS werd gerespecteerd in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming. Zo niet, dan kon worden verwacht dat verzoeker en/of zijn moeder dit hadden kunnen en moeten doen gelden in het kader van (een eventueel beroep in het kader van) het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder. Verzoeker kan huidig verzoek om internationale bescherming dan ook niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitief geworden beslissing die werd genomen omtrent het tweede verzoek om internationale bescherming van zijn moeder. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker zich te dezen beperkt tot de blote en ongefundeerde bewering dat het belang van het kind door het CGVS indertijd niet werd overwogen. Verzoeker laat daarbij na hierover ook maar enige verdere duiding te verschaffen. Hij toont niet aan dat, waar, hoe of op welke wijze dit hoger belang van het kind een invloed had kunnen hebben op de beoordeling die het CGVS deed in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming van zijn moeder. Hoewel het hoger belang van het kind krachtens artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang niet volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan immers geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die je moeder reeds aanhaalde in het kader van haar twee verzoeken d.d. 17 april 2012 en 18 december 2017, waarvoor de beslissingen definitief zijn. Je moeder verklaarde problemen te hebben gekend met haar voormalige partner A.H. (...), jij verklaarde dat je vreesde dat, als jij en je familie naar Macedonië terugkeren, A.H. (...) jou en je broer zal dwingen om drugs te nemen en verkopen, en je moeder en zus in de prostitutie zal dwingen (CGVS, p. 4-5).”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Geheel ten onrechte tracht hij namelijk te laten uitschijnen dat hij in het kader van de verklaarde vrees ten aanzien van zijn stiefvader weldegelijk eigen feiten of elementen zou hebben aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen. Zowel uit zijn verklaringen in de vragenlijst (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.4. en 3.5.) als uit zijn verklaringen bij het CGSV (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.5-6) blijkt duidelijk dat hij zijn vrees ten aanzien van zijn stiefvader integraal baseerde op hetgeen zijn moeder vertelde en hetgeen zijn stiefvader naar zijn moeder zou hebben gestuurd per sms. Verzoeker gaf daarbij aan dat hijzelf nooit direct door zijn stiefvader werd bedreigd. Bovendien gaf hij aan dat zijn moeder, sinds haar laatste interview (dat plaatsvond in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming en is opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier) geen sms-berichten van zijn stiefvader meer ontving. Over het vermeende gebrek aan beschermingsmogelijkheden, dat ook reeds door zijn moeder werd aangehaald en ten aanzien waarvan reeds in het kader van het tweede verzoek om internationale bescherming van verzoekers moeder werd geoordeeld dat er weldegelijk voldoende beschermingsmogelijkheden voorhanden zijn, reikte verzoeker, in tegenstelling met wat hij beweert in het verzoekschrift, evenmin enig dienstig, eigen feit of element aan. Zo antwoordde hij op de vraag of hij bij problemen met zijn stiefvader naar de politie kon gaan: *“Ja, natuurlijk”*, gaf hij, hoewel hij gewag maakte van een gebrek aan vertrouwen in de politie, meermaals aan dat zijn vader bij de politie gekend stond als crimineel en vaak werd gearresteerd en bleek hij niet te weten of zijn moeder (vaak) klacht ging indienen tegen zijn stiefvader (*ibid.*, p.6).

Verzoeker laat de bestreden beslissing voor het overige ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Wat betreft je verklaringen dat je je goed voelt in België, dat je hier naar school gaat en dat je geen Macedonisch leest of schrijft (CGVS, p. 4, 7), wordt vastgesteld dat dit motieven betreffen van louter persoonlijke aard, die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd gelden.

Met de algemene en boude bewering dat verzoeker ‘bang’ is om naar (Noord-)Macedonië terug te keren, kan verzoeker tot slot bezwaarlijk volstaan om een apart verzoek te rechtvaardigen.

Verzoekers geboorteakte, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, werd reeds in de beoordeling van het tweede verzoek om internationale bescherming van zijn moeder betrokken en kan enkel verzoekers identiteit bevestigen.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT